

Wprowadzenie

Spróbuj cieszyć się tym, że już za chwilę spotkasz się z Żywym Słowem. Teraz jest moment, by wejść w postawę otwartego serca.

Posłuchaj Słowa Bożego

Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. Bojaźń ogarniała każdego, gdyż Apostołowie czynili wiele znaków i cudów. Ci wszyscy, którzy uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne. Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby. Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, spożywali posiłek w radości i prostocie serca. Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia.

Prośba o czystość intencji

Zwróć się z prośbą, aby każda myśl, poruszenie serca, podjęta decyzja, działanie, a nawet rozproszenie było ukierunkowane na większą chwałę Pana Boga.

Zaangażowanie wyobraźni

Wejdź do domu, w którym są apostołowie, mieszkańcy wioski, wszyscy, który akurat przechodzili i Ty. Usiądź razem z nimi, rozgość się, może poczujesz się jak wśród swoich, skosztuj kawałka odłamanego chleba, który właśnie Ci podali.

Prośba o owoc

Proś o łaskę życia nadzieją, która rośnie na wierze w Zmartwychwstanie Jezusa.

1. W radości i prostocie serca

- Niby zwykła sprawa i dość konieczna – posiłek. A jednak nie miało to na celu zaspokojenia tylko i wyłącznie burczenia w brzuchu. Była to okazja do wejścia do czyjś domu, do jego własnej przestrzeni, do osobistej historii. Przekroczenie granic. Kończyło się to może poznaniem człowieka i jego bliskich, wspólnym przygotowaniem jedzenia, dzieleniem się, żartami, szczerymi rozmowami i uściskiem na pożegnanie. Prowadziło do szczęścia. Może Bóg powołuje Cię do jakiejś nowej otwartości na drugiego człowieka? Może brakuje jej podczas Twoich pielgrzymkowych dzieleń. Spróbuj z Nim o tym porozmawiać.
- Ja można by rozumieć prostotę? Może to pewien typ bezpośredniości, może po prostu brak założeń i otwartość na drugiego? A czym jest dla Ciebie prostota? Co o niej myślisz? Otwórz się na Ducha Świętego, by razem z Nim szukać tego, co pozwala Twojemu sercu na prawdziwą radość.

2. Przebywali razem i wszystko mieli wspólne

- Święty Łukasz zostawił nam informację, że najpierw, gdy Jezus posyłał uczniów to mówił im, by nie nosili sakiewki ani torby podróźnej ani sandałów. Teraz Apostołowie wszystko mieli wspólne, byli otwarci na sprzedaż majątków i rozdzielanie zasobów tak, by nikomu niczego nie zabrakło. Nie budziło to żalu ani rozgoryczenia, ale prowadziło do jedności, obecności jeden dla drugiego. Czasem rzeczy fizyczne stanowią dla nas więzienie. Nie pozwalają nam otworzyć się na miłość Boga, albo stanowią granicę między nami a bliźnimi. Jak to jest u Ciebie?
- Wolność od rzeczy polega na tym, że człowiek umie zarówno dawać jak i przyjmować. Chcesz przyjmować to, co masz, dostaniesz, kupisz jako dar? Dar, który jest łaską, prezentem, a nie wartością dodaną na zawsze. Wreszcie: czy potrafisz być wdzięcznym/czy potrafisz być wdzięczna?

3. Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni

- Kościół jest młody – chwilę temu po ziemi wędrował Jezus, ku zdziwieniu Apostołów zmartwychwstał, a moment temu tak, jak obiecał, zesłał do ludzi swojego Ducha. Za jaką wspólnotą Kościoła marzysz? Do jakiej wspólnoty tęsknisz?
- Wszystko jest niezwykle żywe, namacalne w postaci cudów czynionych mocą Jezusa. Jednak i w tym ferworze konieczny jest kontakt z Dawcą. Nie tylko działanie na coraz większą skalę, ale odrębny czas, który pozwala na oddanie chwały Temu, który zna całą rzeczywistość, właśnie taką jaką ona jest, w najprawdziwszym świetle, bez wykrzywiania obrazu. Czym dla Ciebie jest wierne trwanie na modlitwie? Możesz również zapytać Jezusa, jak On widzi jedność całego swojego Kościoła.

Rozmowa końcowa

Na zakończenie porozmawiaj z Trójcą Świętą o tym, co działo się w trakcie medytacji, jakie uczucia są teraz w Twoim sercu, o czym myślisz, czego może nie rozumiesz.

Ojcze Nasz...